

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

Nr. 14.080 van 15 juli 2008
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Burkinese nationaliteit te zijn, op 4 juli 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 juni 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 11 juli 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 juli 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. ADAMS en van attaché M. HUYGHE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1.1. Blijkens de bestreden beslissing luidt het asielrelaas als volgt:

“U verklaart een Burkinabees staatsburger te zijn van Mosi origine en afkomstig van “Vango” in de provincie “Bologo” - waarmee u waarschijnlijk Vaongo en Boulgou bedoelt, zoals ook blijkt uit de door u neergelegde documenten.

Van 1989 tot 1991 was u actief binnen een oppositiepartij genaamd People’s Front Party (verder PFP). U mobiliseerde mensen uit uw regio voor de partij en nam deel aan verschillende demonstraties.

Hierdoor kreeg u problemen met de autoriteiten en diende u uw land te ontvluchten.

U diende in 1992 in Duitsland een eerste asielaanvraag in, die werd afgesloten met een weigeringsbeslissing.

U bleef illegaal in Duitsland en vroeg er nog een laatste keer asiel aan op 26 juni 2007. Ook deze aanvraag werd afgesloten met een weigeringsbeslissing dd. 13 december 2007, waarna u op 20 november 2007 naar Burkina Faso werd gerepatrieerd.

Aangekomen op de luchthaven werd u aan de Burkinabese immigratiedienst overhandigd. De volgende dag werd u naar het politiecommissariaat overgebracht en vervolgens naar de “Ayonko” gevangenis in Ouagadougou.

U werd ervan beschuldigd voor uw vertrek uit Burkina Faso deel te hebben genomen aan demonstraties tegen het regime, en werd omwille van uw politieke activiteiten uit het verleden bovendien valselijk beschuldigd van de moord op uw voormalige burens die lid waren van de regerende partij.

Na vier dagen kreeg u er het bezoek van uw zus en haar echtgenoot. Omdat uw moeder ernstig ziek was en ze u reeds lang niet meer gezien had, betaalde uw schoonbroer een gevangenisofficier zodat u de gevangenis kon verlaten om haar te bezoeken. U diende weliswaar terug te keren naar de gevangenis op de dagen dat u er zou ondervraagd worden. U verliet de gevangenis een eerste keer op 26 januari 2008 en ging uw moeder bezoeken in Bawku, Ghana. Na enkele dagen keerde u terug naar Ouagadougou, waar u bij uw zus verbleef. De avond voor uw ondervraging keerde u terug naar de gevangenis om ze de volgende avond opnieuw te verlaten. U verliet op die manier de gevangenis 3 keer voor een periode van telkens ongeveer 2 weken.

Daarna bleef u onafgebroken in de gevangenis tot u op 22 mei 2008 voorlopig in vrijheid werd gesteld in afwachting van uw proces.

U diende zich elke dag te melden op het politiecommissariaat.

Omdat u ervan uit ging dat u toch zou veroordeeld worden, besloot u het land opnieuw te ontvluchten. Op 24 mei 2008 verliet u Burkina Faso met uw paspoort en een vals visum.

U kwam diezelfde dag nog aan in België, waar u op de luchthaven asiel vroeg.”

1.2. Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat de vermelding in deze beschrijving van zijn asielrelaas dat hij op 13 december 2007 een weigeringsbeslissing kreeg vanwege de Duitse asielinstanties en daarom op 20 november 2007 werd uitgewezen naar Burkina Faso chronologisch niet juist is. Hij verklaart dat hij zich op 13 december 2007 al in Burkina Faso bevond.

1.3. De Raad leest in het administratief dossier (zie administratief dossier, stuk 11, bundel neergelegd door de asielzoeker) dat verzoekers tweede asielaanvraag in Duitsland werd afgewezen bij beslissing van 17 juli 2007 (en niet zoals verkeerdelijk vermeld op 13 december 2007), waarna hij op 20 november 2007 werd teruggeleid naar Burkina Faso.

De Raad stelt vast dat hoger vermelde beschrijving van zijn asielrelaas door verzoeker voor het overige niet betwist wordt.

2. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

“Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakt dat in uw hoofd een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève of een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in aanmerking kan worden genomen.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u doorheen uw verschillende asielaanvragen in Duitsland verschillende identiteitsgegevens opgaf. Zo verklaarde u tijdens uw eerste asielaanvraag een Burkinabees staatsburger te zijn, genaamd Harouna Kafando en geboren op 1 januari 2007 te Vaongo, Burkina Faso. Tijdens uw laatste asielaanvraag beweerde u daarentegen een Somalisch staatsburger te zijn, genaamd Vini Mohamed Kafando en geboren op 21 augustus 1974 te Bawku, Somalië.

Het aannemen van verschillende identiteiten en nationaliteiten doorheen uw vorige opeenvolgende asielaanvragen doet uiteraard ernstige twijfels rijzen betreffende de oprechtheid van uw huidige asielaanvraag en de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

De door u neergelegde identiteitskaart, geboorteakte en oud en nieuw paspoort zijn niet van aard deze vaststellingen te wijzigen. Integendeel, blijkens uw identiteitskaart dd. 1991 en paspoorten dd. 1991 en 2007 zou u afkomstig zijn van Vaongo/Yargatenga in het departement Tenkodogo in de provincie Boulgou, terwijl uit de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt dat Vaongo niet in Tenkodogo is gelegen maar in het departement Yargatenga, dat op zijn beurt deel uitmaakt van de Koulpélogo provincie (zie landeninformatie). Dit wordt overigens

bevestigd door het feit dat het uittreksel van uw geboorteakte dd. 1988 werd opgesteld door de departementale rechtbank van Yargatenga in de provincie Koulpélogo.

De door u neergelegde identiteitsdocumenten bevatten derhalve verkeerde en onderling tegenstrijdige informatie, zodat men zich ernstige vragen kan stellen bij de authenticiteit ervan.

Het is bovendien vreemd te noemen dat u zo kort na uw aankomst in Burkina Faso een paspoort aanvraagt en uitgereikt krijgt, meer bepaald op 16 december 2007, terwijl u op dat ogenblik volgens uw verklaringen onder arrest stond en om politieke motieven in beschuldiging werd gesteld (zie verder).

Voorts kan men zich ernstige bedenkingen maken bij de oorzaak van de door u aangehaalde arrestatie bij aankomst in Burkina Faso en de erop volgende inbeschuldigingstelling, met name uw beweerde politieke activiteiten voor de People's Front Party in de periode 1989-1991 (gehoorverslag CGVS, p. 26).

Zo is het niet aannemelijk te noemen dat u als lid van een nationale partij in een Franstalig land, dat bovendien deelnam aan demonstraties en instond voor de mobilisatie van nieuwe leden, de officiële - Franstalige - naam van uw partij niet zou kennen (gehoorverslag CGVS, p. 4 en 25).

Dat u in het Engels naar school ging en er in uw dorp enkel Moore werd gesproken, kan gelet op uw beweerde activiteiten voor de PFP onmogelijk als een afdoende verklaring worden beschouwd voor het feit dat u de officiële naam van uw partij niet kent.

Voorts verklaarde u dat de PFP ondertussen de UNDD is geworden, de "Union National Democratic Development" (gehoorverslag CGVS, p. 4).

Na contactopname met de voorzitter van de UNDD is echter gebleken dat deze nooit eerder hoorde van het "People's Front Party" of een Franstalige variant ervan, zoals bijvoorbeeld "Parti du Front Populaire". Uit de door hem geschetste ontstaansgeschiedenis van het UNDD kan overigens evenmin een gelijkaardige of vergelijkbare partijnaam ontwaard worden. Wel maakt hij melding van het zogenaamde Front Populaire van toenmalig en huidig president Compaoré (zie verder), die evenwel geen enkel uitstaans heeft met het UNDD (zie landeninformatie).

Verder bleek u evenmin de officiële - Franstalige - naam van de regerende CDP (Congrès pour la Démocratie et le Progrès) van president Compaoré te kennen. U stelde bovendien dat de partijnaam CDP vertaald vanuit het Moore naar het Engels iets in de zin van "Freedom and Justice" moest zijn (gehoorverslag CGVS, p. 10), wat manifest onjuist blijkt te zijn (gehoorverslag CGVS, p. 10). Voorts verklaarde u dat het regime van Compaoré aanvankelijk een militair bewind was en dat er geen sprake was van een politieke partij. Gevraagd of dit bewind dan onder een bepaalde naam opereerde, antwoordde u dit niet te weten (gehoorverslag CGVS, p. 11). Nochtans blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd gevoegd dat Compaoré onmiddellijk na zijn staatsgreep in 1987 een Marxistisch geïnspireerde politieke alliantie oprichtte, het zogenaamde Front Populaire, waar, voor uw vertrek uit Burkina Faso, reeds 9 partijen deel van uitmaakten. Dit wordt eveneens bevestigd door het antwoord van de voorzitter van de UNDD (zie landeninformatie).

Als opposant actief in de periode 1989-1991 mag van u verwacht worden dat u op zijn minst op de hoogte zou zijn van de naam van de door de president opgerichte beweging of alliantie.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen kan bezwaarlijk geloof gehecht worden aan uw beweerd politiek engagement in de periode 1989-1991, zodat evenmin geloof kan gehecht worden aan uw bewering als zou u precies omwille van uw politieke activiteiten uit het verleden bij uw terugkeer naar Burkina Faso opgesloten en in beschuldiging zijn gesteld.

Volledigheidshalve is het verder weinig aannemelijk te noemen dat u in 2008 nog zou vervolgd worden wegens uw beweerd lidmaatschap en deelname aan demonstraties van de oppositie in de periode 1989-1991, te meer politieke oppositie ondertussen reeds lang toegelaten is in Burkina Faso (zie landeninformatie).

Om diezelfde reden is uw verklaring als zou men u opgesloten en willen veroordelen hebben louter uit vrees dat u opnieuw politiek actief zou worden, eveneens zeer bedenkelijk te noemen (gehoorverslag CGVS, p. 16-17 en 24).

Voorts kan men zich ernstige bedenkingen maken bij het feit dat u (valselyk) beschuldigd zou worden van moord. Het door u neerlegde aanhoudingsbevel en attest van voorlopige invrijheidstelling vermelden immers enkel dat u beschuldigd wordt van “troubles à l'ordre publique et délit de fuite depuis 1991”.

Geconfronteerd met het feit dat het attest van voorlopige invrijheidstelling - het aanhoudingsbevel werd pas na het gehoor neergelegd - geen melding maakt van moord, antwoordde u dat de zaak nog hangende was en dus nog volop onderzocht werd. Hoewel de moord zou plaatsgevonden hebben in 1991 zou wegens uw vertrek het onderzoek immers stilgelegd zijn (gehoorverslag CGVS, p. 14).

Naast het feit dat een gerechtelijk onderzoek op zich niet stilgelegd wordt omdat de verdachte onvindbaar is - u zou immers bij verstek veroordeeld kunnen worden -, kan men zich hierbij de volgende bedenkingen maken.

Vooreerst werd u tijdens uw opsluiting, en dus voor uw voorlopige invrijheidstelling en het daarbij horende attest van 22 mei 2008, reeds meermaals ondervraagd betreffende deze zogenaamde moorden. Er was zelfs sprake van een getuige die u over de nek van de slachtoffers zag rijden (gehoorverslag CGVS, p. 22-23).

Verder verklaarde u dat u valselyk werd beschuldigd van deze moorden louter omwille van uw politieke activiteiten en omdat de overheid vreesde dat u opnieuw politiek actief zou worden (gehoorverslag CGVS, p. 15-17, 24 en 26). Indien deze beschuldiging ten aanzien van u echter gefabriceerd werd louter omwille van uw politiek engagement en met de bedoeling u politiek monddood te maken, dan is een echt gerechtelijk onderzoek uiteraard overbodig en zouden de kwestieuze documenten ongetwijfeld melding maken van het feit dat u verdacht wordt van moord.

Bovendien is het in dergelijke omstandigheden - meer bepaald het feit dat men u op basis van valse beschuldigingen politiek monddood wil maken - niet denkbaar dat u voorlopig in vrijheid zou gesteld worden en u zodoende de kans zou krijgen om naar de media, mensenrechtenorganisaties of oppositiepartijen te stappen om uw verhaal te doen. Voorlopige invrijheidsstelling is trouwens in se onverenigbaar met een buitengerechtelijke of onrechtmatige vervolging zoals u ze voorstelt.

Voorts dient opgemerkt te worden dat de enige door u neergelegde documenten ter staving van uw beweerde arrestatie en inbeschuldigingstelling, met name het aanhoudingsbevel en het attest van voorlopige invrijheidstelling, per mail verstuurd ingescande documenten betreffen waarvan de authenticiteit onmogelijk kan worden nagegaan. Derhalve kan aan deze documenten geen bewijswaarde worden gehecht.

Bovendien legde u zeer bedenkelijke verklaringen af betreffende de reden waarom u niet het origineel attest van voorlopige invrijheidstelling kan neerleggen. U verklaarde met name dat het te duur is om dit op te sturen omdat uw zus geen werk heeft. Uw schoonbroer betaalde nochtans 2 miljoen CFA opdat u uw moeder zou kunnen bezoeken en 5 miljoen CFA als borg voor de voorlopige invrijheidstelling, zodat u bezwaarlijk kan stellen dat 10.000 CFA om het via DHL of 3500 CFA om het via de post op te sturen “te duur” zou zijn (gehoorverslag CGVS, p. 13-14).

Wat de overige door u neergelegde documenten betreft, meer bepaald uw vliegtuigticket, uw bankkaarten, telefoonkaarten en sociale zekerheidskaart uit Duitsland, de aanbevelingsbrief van de Eglise des Assemblees de Dieu - waaruit blijkt dat u zich tijdens uw beweerd verblijf in de gevangenis bekeerd heeft tot het Christendom -, en de documenten die betrekking hebben op uw verblijf, tewerkstelling, asielaanvragen in en repatriëring uit Duitsland en de veroordeling die u er opliep wegens valsheid in geschrifte en illegaal verblijf op het Duits grondgebied, dient vastgesteld te worden dat deze niets toevoegen aan uw huidige asielrelaas en geenszins van aard zijn voorgaande vaststellingen te wijzigen.

Uit al het voorgaande blijkt dat u bezwaarlijk kan stellen dat u uw land uit “vrees voor vervolging” in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève heeft verlaten of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.”

3.1. Artikel 39/56 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen stelt dat de vreemdeling enkel een beroep tegen de beslissing van de Commissaris-generaal kan instellen bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wanneer hij doet blijken van een benadeling of van een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever was dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zo veel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Derhalve kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Gedr. St. Kamer*, 2005-2006, nr. 51 2479/001, p. 116-117).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel, en geoorloofd zijn (zie o.a. R.v.St., nr. 148.037, 4 augustus 2005; R.v.St., nr. 139.086, 12 januari 2005).

Een belang is slechts wettig wanneer het geoorloofd, “oorbaar” is. Volgens het algemeen rechtsbeginsel “*Fraus omnia corrumpit*” dat de openbare orde raakt, wordt het wettig karakter van het belang aangetast wanneer de verzoekende partij de Belgische asielinstanties bewust misleidt door haar bedrieglijke handelwijze om de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling te verkrijgen (R.v.St., nr. 116.620, 28 februari 2003; R.v.St., nr. 99.520, 5 oktober 2001; R.v.St., nr. 98.827, 12 september 2001).

3.2. De Raad leest in het administratief dossier dat verzoeker op 24 mei 2008 op de luchthaven van Zaventem aankwam met een vlucht komende van Burkina Faso via Casablanca, en door de luchthavenpolitie werd tegengehouden omdat in zijn paspoort een vals Schengen-visum stond (zie administratief dossier, werkfiche kandidaat politiek vluchteling, p. 1, toegevoegd aan het administratief dossier; zie verklaring, p. 6, nr. 34).

De Raad leest in het administratief dossier dat verzoeker inderdaad verklaarde (zie verhoorverslag van 12 juni 2008, p. 24) te hebben gereisd “*met mijn nieuw paspoort, origineel; had nog oud paspoort en gebruikte het visum van dat paspoort in mijn nieuw paspoort*”.

De Raad leest in het administratief dossier (zie boven vermelde werkfiche, p. 2) dat verzoeker “*pas na het vinden van asieldocumenten bij de fouille van zijn bagage*” toegaf “*dat hij een afgewezen asielzoeker in Duitsland is.*”

De werkfiche vermeldt nergens dat verzoeker gewag maakte naar België te zijn gekomen om reden van problemen in zijn land van herkomst.

Wel wordt vermeld dat “*eenmaal geconfronteerd met het feit dat wij hem gaan teruggedrijven, vraagt hij politiek asiel aan in België.*”

Overeenkomstig het algemeen rechtsbeginsel “*fraus omnia corrumpit*” kan geen gunstig gevolg worden verleend aan het beroep van een vreemdeling die met een vals visum het land binnenkomt en die pas politiek asiel aanvraagt nadat de Belgische autoriteiten de valsheid van het visum hadden vastgesteld; dat ambtshalve de onontvankelijkheid van het beroep moet worden vastgesteld wegens ontstentenis van het wettelijk vereiste rechtmatig belang (R.v.St. nr. 134.988 van 16 september 2004).

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 15 juli 2008 door:

dhr. M. BONTE,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
----------------	--

dhr. J. MAESSCHALCK,	toegevoegd griffier.
----------------------	----------------------

De griffier,

De voorzitter,

J. MAESSCHALCK

M. BONTE